

2005
Nr 3

VAHETIKU

MÄRTS ON
TEATRIKUU

PAULA LÄHEB
LÄBI TUISU

PARIMAD
PULGAKOMMI-
MEISTRID

TELESTAAR
MUSKA

MEISTERDA
LIHAVOTTEKORVI!

Märts on TEATRIKUU

Ükspäev läksin teatrisse. Nukuteatrisse. Mängiti näidendit „Memme musi“. See on lugu võlukapsapeast, mille hunt ja rebane jäneseperele ära varastavad. Kolm kartmat jänest lähevad kapsapeale järele, aga ainult kõige nooremal õnnestub hundist ja rebasest jagu saada. Sest temal on võlu-
relv! Memme musi!

Tükk oli vahva. Jäin igati rahule. Ainult üks asi paistis imelik. Nimelt oli saalis palju lapsi ja need lapsed tegid päris kõva lärmi. Etenduse ajal aeti valju häälega juttu, söödi kommi ja käidi uksest sisse-välja. Tagumistes ridades istujad ei kuulnud mõnikord üldse, mida laval räägiti.

Tegelikult teatris nii ei tehta. Etenduse ajal tuleb vaikselt olla ja vaadata, mis laval toimub. Ainult siis võid millestki põnevast osa saada.

Sellest ajakirjast leiad luuletuse onu Heinost. Onu Heino käis ka teatris, aga ta tegi kõiki asju valesti. Jäi hiljaks ja rabeles etenduse ajal ringi. Seetõttu oli ta natuke naljakas. Ära sina ole nagu onu Heino!

Kuigi teatris võib Eestimaal käia aasta ringi, on just märts teatrikuu. Teater on koht, kus on võimalik kohtuda maailmaga, mille olemasolusse võib üksnes uskuda, kirjutab Viljandi teatri Ugala näitleja Andres Noormets. Kui sa teatrisse lähed, võid nendest maailmadest osa saada. Läki teatrisse!

TÄHEKE

Jutumull, jutumull

Tere jälle! Veebruarikuu Tähekeses vestlesid omavahel kaks suusatajat. Tahtsime teada, mida laps papsile ütleb. Vastuste saatjad pakkusid igasuguseid lauseid. Peamiselt muidugi Munamäge ja sellega seotut. No mis teha, kui Lõuna-Eestis sellise naljaka nimega mägi on! Igal juhul aitäh kõigile, kes võtsid vaevaks nuputada!

Auhinnaks on seekord kaks Kerttu Soansi raamatut „Kruubi-Ruudi ja tema inimesed“ kirjastuselt Väike Vanker. Ergutusauhinnaks on lastelaulude plaat Tallinna lasteteatritl Trumm!

Võiduvastused

• Laps ütleb: „Paps, vaata, Munamägi on lapse saanud!“
• Janek Värk (8 a.), Tallinn

• Laps ütleb: „Mul on sellest suusatamisest kõht tühi. Lähme sööme selle muna ära!“
• Johan Rosenberg (7 a.), Harjumaa

• Ergutusauhind
• Laps ütleb: „Isa, kas sa oled ikka päris kindel, et jaksad meie võidetud karika koju tassida?“
• Hanna Tuus (9 a.), Kuressaare

Uus jutumull

• Märtsikuu jutumulli tegevus toimub nukuteatris. Käes on teatrikuu. Mida ütleb käpiknukk oma käpikhobusele?

• Ootame sinu vastust 23. märtsini meiliaadressil taheke@taheke.ee või postiaadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

• Vastusele lisa kindlasti nimi, vanus ja aadress!
• Auhiinnaks on kaks Kristiina Kassi raamatut „Kaspar ja viis tarka kassi“ kirjastuselt Tänapäev

Joonistanud HILLAR METS

ÕNNETUD LOOD

jõuavad kinno!

Lemony Snicketi vestetud lood Baudelare'i orbudest on Ameerikas pea sama kuulsad kui lood Harry Potterist.

Kolm raamatut tema „Õnnetute lugude“ sarjast on ilmunud ka Eestis. Alates 11. märtsist jõuab meie kinodesse ka film. Mõistagi pajatab seegi neist väga õudsetest ja õnnetutest lugudest, mis Baudelare'i lastega juhtuvad.

Nimelt tahab kuri krahv Olaf kolmelt orvult välja petta nende vanematest maha jäänud varanduse. Kuid ta ei oska arvestada sellega, et noor leiutaja Violet, raamatuid lugev nohik Klaus ja kõike närida armastav väikeõde Sunny pole sugugi tavalised lapsed... Ühesõnaga, valeliku krahvi plaan läheb vett vedama – aga kuidas täpselt, see selgub juba kinos!

PUU OTSAS oli kiri jõuluvanale!

Valga Põhikooli õpilane Nele Rõõmus nägi puu okses midagi imelikku. Koos isa Andresega mindi lähemalt uurima. Okstest saadi kätte punane kott ja katki läinud õhupall. Lähedalt põllult leiti teisegi õhupalli jäänused.

Punast kotti oli keegi koolilaps hoolega valmistanud ja sisse kirjutanud kirja jõuluvanale.

Kiri oli poolakeelne. Kahjuks arvas Poola koolilaps, et jõuluvana teab tema kodu ngunii, ja polnud aadressi lisanud.

Küll olid kotis poolakeelsed ajalehed, mille ilmumise kuupäev oli 20. detsember. „Õhupost“ oli kiire, kuid ei jõudnud kahjuks Jõuluvanani.

Nele oleks tahtnud ise Poola lapsele midagi saata, kuid aadressi polnud, ja nii jäi sellesse perre leiust vaid mälestus.

Pildistanud Heino Käos (valgamaalane)

Päästeteemaline loominguvõistlus

Päästeamet kutsub lapsi ja noori osalema kunsti- ja kirjatööde konkursil. Võisteldakse neljas vanuseastmes. Oodatud on nii kunstitööd ja kirjatükid (esseed, luuletused jne) kui ka igasugune muu looming (meisterdused, animatsioonid, laulud jne).

Loominguvõistluse teemad:

1. TAHAN SAADA PÄÄSTETÖÖTAJAKS
2. KULUTULES HÄVIB LOODUS
3. HÄDAABINUMBER 112
4. SUITSUANDUR, TULEKUSTUTI JA TULETEKK MINU KODUS
5. NUBLU – MINU SÕBER
6. MINA LÕHKEKEHA EI NÄPI
7. KUI MINU KODUS JUHTUB/JUHTUS ÕNNETUS...

Tööd tuleb saata 1. aprilliks kooli asukohajärgsesse päästeteenistusse. Iga vanuserühma kolm paremat kõikidest maakondadest osalevad üleriigilises lõppvoorus Tallinnas, kus võitjaid ootavad auhinnad.

Võistlustööle tuleb lisada autori ees- ja perekonnanimi, kontaktandmed, kool, klass, õppeaasta; juhendaja nimi ning tema kontaktandmed. Lisainfot saab päästeametist (Tiina Laube 6282047) või maakondlikest päästeteenistustest. Vaata ka www.rescue.ee

Jututunnid märtsis

Tallinnas Apollo raamatumaja kohvikus on igal laupäeval kell 11 tasuta jututund. Tule Sinagi!

5. märts – külla tuleb Reet Made. Tutvume tema uue raamatuga „Veli Oliver“.

12. märts – meisterdame koos 2004. aasta kaunima lasteraamatu „Ervin – kõikide sõber“ autori Piret Mildebergiga. Vaatame, mis tema raamatust teha annab!

19. märts – külla tulevad Rull ja Ekke ja Pipa ja Peeter Sauter, kes kõik koos on „Laste raamatu“ autorid.

26. märts – loeme Disney versiooni Puhhi- lugudest „Elevantsi film. Lugu Ruu uuest sõbrast“

Üks teatrijutt

“Mõmmi ja aabits” Rakvere Teatris

Teater on üks kummaline viigur. Seal sees on justkui midagi väga salapärast ja äraseltamatut. Teatrisaali soojast pimedusest võib nähtavale tulla maju ja meresid; linnu, laevu ja losse; saari, sildu ja sadamaid. Lavapealsed inimesed võivad lennata, kaduda, astuda läbi seinte, lugeda üksteise mõtteid.

Lavaruum tundub saalist vaatajale mõõtmatu, ääretu, piirideta. Ka aeg liigub seal hoopis isesuguse kiirusega kui tavaliselt. Tihti piisab laval ainult paarist tunnist, et lapsesast saaks vanaema või vanaisa,

“Suur kuri hunt” Vanemuises

ja pealtvaatajad näevad pealt tema elu kõiki tähtsamaid sündmusi.

Aga võib ka vastupidi. Näiteks ooperis, mida peetakse ju ikka ka teatriks, võtavad kangelased peale surmavalt haavata saamist ette veel pikki laule laulda. Lõbusa pilguga vaatajat võib see isegi naerma ajada. Eriti naljakaks lähevad asjad siis, kui kõige põnavama koha peal tehakse vaheaeg. Vaatajad tõusevad oma kohalt püsti ja lähevad hoopis jäätist sööma või tualetti ning nuputavad omaette, et mis sellest loost siis edasi saab.

Aga teater võib ka muud, kui ainult vembukaid lugusid jutustada. Ta suudab meid viia meie unistuste ja unenägude sisse, meie hirmude, kujutluste, mõtete ja soovi-

“Lumekuninganna” Eesti Draamateatris

“Aarete saar” Ugalas

de sisse. Võib sattuda kohtadesse, mida tegelikult nagu ei olegi olemas, ja asjade ligi, mida katsuda ei saa. Teatris on võimalik kohtuda mineviku ja tulevikuga ning maailmadega, mille olemasolusse võib üksnes uskuda. Ja kui me hästi siiralt usume, siis ongi kõik päriselt olemas. Me ju usume ja teame, et päkapikud on päris, Pipi, Karlsson ja Buratino on päris, ja kõik naksitrallid, kääbikud, võlurid ja koletised on kusagil päriselt olemas.

Ma ei tea ühtegi last kellele ei meeldiks mängida. Mängitakse toas ja mängitakse õues, mängitakse kodu ja kooli ja poodi. Mängult võib lahinguid lüüa, võita ja kaotada, ning see ei muuda ke-

dagi, eriti lapsevanemaid, päriselt kurvaks, sest see on ju mäng. Aga mäng ongi ju väga päris...

Teatri südamikuks on mäng. Selline mäng, kus mängijad usuvad, et see on päris ning vaatajad tahavad minna selle uskumise sisse. Niipea, kui näitlejad enam oma mängu sisse ei usu, läheb asi igavaks ja vaatajad ei taha neid vaa-

tama minna. Sest mängudesse mitteuskumist nimetatakse igapäevaseks ning sellises igapäevases maailmas ju enamasti elataksegi. Eriti täiskasvanud. Nad ütlevad lastele tihti, et on asju, millega ei mängita, aga unustavad sealjuures ära lapse iseenda sees, kes teab, kui päris iga mäng tegelikult on.

Hea teater tuletab unustatud asjad jälle meelde, muudab olemise kergeks. Seal saavad nii lapsed kui ka vanemad olla need, kes nad alati on olnud – heatahtlikud ja uudishimulikud olendid väikeselt planeedilt nimega Maa.

Andres Noormets

Onu Heino tegi teatrit

Onu Heinol reede õhtuks oli teatripilet,
kõndis mööda tänavaid ja lasi rõõmsalt vilet.

Uitas vaikselt linnas ringi, käis veel veidi siin ja seal.
Lõpuks jõudis kohale, kuid teater oli ammu peal.

Nüüd ei olnud vaesel mehel enam sekunditki mahti.
Tormas ruttu trepist üles, tõmbas saaliukse lahti.

Vaevalt oli onu Heino võtnud toolil istet,
järsku ühes pehmes kohas tundis valupistet.

Keegi vemmal oli pistnud knopka Heino toolile.
Küllap tegi halba nalja, pani teda proovile.

Onu Heino kargas püsti, karjus: „Appi! Appi!”
Aga laval parajasti kanti rasket kappi.

“Rahu! Rahu!” hüüdis publik. „See on ainult teater!”
Onu Heino vihastas: „No kelleks te mind peate!”

Tormas kähku lavale, lips viltu, juuksed sassis.
Suure kapi ühest nurgast teise nurka tassis.

Andis väikse etenduse, tegi trilli-tralli.
Etteaste lõpetuseks viskas kukerpalli.

Rahvas hüüdis: „Braavo! Braavo!” Oli vast aplaus!
Kohe algas vaheaeg ja tehti väike paus.

Joonistanud PRIIT REA

MAIGI NOVEK

Hirmus traktor

TRAKTOR LÜKKAS IGAVLEDES TEE PEALT LUND. TÄNA POLNUD KEDAGI, KELLELE HIRMU NAHA VAHELE AJADA. ISEGI LASTEAIA ÕUEL VALITSES TÜHJUS.

ANNIKA JA EMA TULID RAHULIKULT LÄBI PARGI. ANNIKA ISTUS OMA PUNASEL KELGUL. TEMA PAREM KINNAS VEDAS LUMELE TRIIPU.

TRAKTOR HIILIS NENDE SELJA TAHA JA RÜNDAS HIRMUS MÜRINAGA. ANNIKA KOHKUS JA HAKKAS KARJUMA. EMA HÜPPAS PUUDE ALLA SÜGAVASSE LUMME. TA TÕMBAS KELGU KIIRESTI TEE PEALT ÄRA. TRAKTOR SÕITIS PETTUNULT KAUGEMALE.

EMA HAKKAS KELGU TEE PEALE TAGASI TÕMBAMA, KUID NÜÜD OLI EES VALL JA KELK LÄKS ÜMBER. TRAKTOR MÄRKAS SEDA JA TROMAS MÖIRATES TAGASI. ANNIKA OLI PROOVINUD PÜSTI TÕUSTA, KUID TRAKTORIT NÄHES KUKKUS UUESTI. ÕNNEKS SAI EMA TA SÜLLE RABADA JA VIIMASEL HETKEL UUESTI LUME SISSE PUTKATA.

NÜÜD JÄLGIS TRAKTOR HOOLEGA, KUHU EMA JA ANNIKA LÄHEVAD. ÜKSKÕIK, MILLISE TEE NAD VALISID, TRAKTOR TULI NEILE IKKA JÄRELE.

SIISKI ÕNNESTUS EMAL JA ANNIKAL PARGIST VÄLJA SAADA. NAD VARJUSID RAAMATUKOKKU. ANNIKA JULGES SEALT VÄLJA TULLA ALLES SIIS, KUI LUMI OLI LÜKATUD JA HIRMUS TRAKTOR KOJU LÄINUD.

MERILIN SEPPEL

Sadu

LUMEHELBEID
SADU, SADU!
LANGEB MAHA
SADU, SADU!
LANGEB TEELE
SADU, SADU!
JÄRVEVEELE
SADU, SADU!
NÕNDA SUUR SEE LUMESADU!

PEETER SAUTER

Kolimised

“KUS SA OLED, MARGUS, KAS SA MAGAMA EI LÄHE?”

“MA OLEN SIIN,” KOSTIS SUMMUTATUD HÄÄL.

EMA EI SAANUD ARU: “KUS SIIN?”

“KAPIS.”

EMA TEGI RIIDEKAPI LAHTI. MARGUS OLI ENNAST MÕNUSALT SISSE SEADNUD, KAPIPÕRANDAL OLID VOODIRIIDED, RAAMAT JA TASKULAMP.

“KAS SA HAKKAD NÜÜD SIIN ELAMA?”

“JAA.”

HOMMIKUL KOPUTAS EMA KAPIUKSELE, MARGUS TULI VÄLJA JA LÄKS LASTEAEDA.

ÕHTUL KOPUTAS EMA JÄLLE KAPIUKSELE, AGA KEEGI EI VASTANUD. EMA KOPUTAS KÕVEMINI.

“EMA, MA EI ELA ENAM KAPIS, MA KOLISIN, MA ELAN NÜÜD VANNIS.”

EMA VIIS MARGUSELE ÕHTUSE KAKAO VANNI: “HEAD ÖÖD, MARGUS!”

AGA HOMMIKUL OLI MARGUS LASTETOA VOODIS.

“KAS SA JÄLLE KOLISID, MARGUS?”

“EI, MITTE PÄRIS, MA TULIN ENDALE KORRAKS KÜLLA. AGA SIIS MA PEAN JÄLLE MINEMA.”

Joonistanud TIINA REINSALU

VALERIA RÄNIK

Ema keel

PAITAB INIMLAPSE KÕRVU
EMAKEEL.

PAITAB LOOMALAPSE KÕRVU
EMA KEEL.

POEG PUU OTSAST MAHA POTSAS,
TERVEKS JÄI.

“OH MU OHMU,” NURRUS EMA,
“NII EI KÄI.”

LOOMAEMA KEEL ON KARE,
KUUM JA LAI.

POEG EI NUTA ENAM – EMALT
PAI TA SAI.

AIVAR POHLAK

Tiirutus

LAINETELT PEEGELDUS PÄIKESEKIIR
TAGASI TAEVA, KUS TIIRUTAS TIIR.
KALDA PEAL MEES, KELLE VALVATA PIIR
TÄNAGI LÄBITUD VALVAMISTIIR.

LAINETELT PEEGELDUS PÄIKESEKIIR
TAGASI TAEVA, KUS TIIRUTAS TIIR.
SEE OLI TAL JUBA TEAB MITMES TIIR,
SEE ON SEE TÖÖ, KUI SUL VALVATA PIIR.

TIIRUTAS KIIR JA TIIRUTAS TIIR,
TIIRUTAS MEES, KELLE VALVATA PIIR.
TEAB MITMES KIIR JA TEAB MITMES TIIR,
TEAB MITMES MEES JA TEAB MITMES PIIR...

PAULA LÄHEB LÄBI TUIŠU

Paula ja Joosep läksid iga päev koos kooli. Täpselt nii oli ka täna hommikul. Paula ja Joosep said trepil kokku ja jooksid rabinall alla.

Joosep lükkas ukse pärani. Uksest tuli sisse sahmakas lund.

"Oih!" hüüdis Paula.

"Ossa!" hüüdis Joosep.

Väljas sadas lund. Puhus tugev tuul. Väljas tuiskas.

Õu oli paksult lund täis. Paula astus kohe põlvini lumme.

"Vägev!" hüüdis Joosep. Tuul lõi Joosepile külma lund näkku.

Paula tõmbas kapuutsi pähe. Kapuuts oli juba seest lumine. Lumi kippus krae vahele. Ka Joosep tõmbas kapuutsi pähe ja tiris kapuutsi paelad lõua alt kokku.

Paula ja Joosep läksid tänavale.

Ümberringi sumasid inimesed paksu lume sees. Autod liikusid aeglaselt ja ettevaatlikult. Autode tuled paistsid läbi sadava lume justkui pikad valgusvihud. Kõik lumi, mis tule ette jäi, oli tumedal taustal näha. Lumi keerles ja pöörles ega tahtnud üldse maha sadada. Lumele meeldis õhus tantsida.

Paulale ja Joosepile meeldis lumes sumada. Sellest ei olnud midagi, et tuul aeg-ajalt lund vastu nägu virutas.

Paula ja Joosep võtsid teineteisel käest kinni ja hakkasid kooli poole minema.

Äkki kadusid Paulal jalad alt ära. Paula jalad kerkisid hoopis üles. Lume all oli sellel kohal libe jää. Paula libises jää peal ja kukkus selili lumehange.

Lumehang oli suur ja kohev ja pehme. Paulal oli tunne, nagu upuks ta lume sisse ära. See oli õudsalt naljakas. Paula ei hakanudki kohe tõusma. Paula hakkas hoopis naerma.

Paula kõrval hanges siputas Joosep. Paula tõmbas ju Joosepi kukkudes kaasa.

"Kurat!" kostis äkki. Veel keegi oli samal kohal libisenud ja pikali kukkunud. See oli pikk mapiga onu. Kui onu kukkus, lendas mapp eemale. Mapp potsatas Joosepi juurde.

Onule ei meeldinud hanges pikutamine suguugi. Onu oli täitsa vihane.

"Ma jään tööle hiljaks!" hüüdis onu. "Autoga ei pääse üldse edasi! Ma pidin auto lihtsalt tänavale jätma!"

Samal hetkel kõlas hele kiljatus:

"Appi!"

Otse Paula nina alla ilmusid kõrgete peenikeste kontsadega saapad. Saapad olid ühe pikakade juuste ja kangesti kohkunud näoga tädi

jalas. Ka tema oli libedal jääl maha kukkunud. See, et nad lumehanges kokku said, oli nii naljakas, et kõik hakkasid naerma.

Onu aitas tädi püsti.

Joosep tõstis onu mapi lume seest üles ja andis onule.

Onu vaatas Joosepit ja Paulat.

"Teile vist sihuke värk meeldib?" küsis ta. "Teil pole vist midagi, kui te kooli hiljaks jääte?"

"On ikka!" ehmatasid Paula ja Joosep. Nad hakkasid kiiresti kooli poole sumama.

Paula ja Joosep jäidki hiljaks. Sellel hommikul jäid pooled lapsed hiljaks. Isegi mitu õpetajat jäi lumetuisu pärast kooli hiljaks.

HENNO KÄO

TALVE AUTO

Martin ja Peedu tulid koolist, rasked kotid seljas. Miks kotid rasked olid, pole vist vaja seletada. Seda teab ju iga koolilaps. Nad astusid lumesupis, mis ulatus üle jala. Või oli see puder. Igatahes vesine ja vastik. Ja hallist madalast taevast sadas miskit juurdegi. Oli see vihm või lörts, ei saanudki aru. Võib-olla hoopis külm kissell.

“Tead, ma olen sihukesest talvest tüdinud,” ütles Peedu. “Alles nädala eest sai veel suusatada ja kelgutada. Kuid nüüd...”

“Aga kevad ju tulebki,” lohutas Martin. “Ta on juba teel.”

“Või teel. Kas jalgsi või?!” naeris Peedu.

“Vaevalt küll. Jalgsi ju enam ei käida. Ma arvan, et kevad tuleb ikka mersuga.”

“Ohoo, see oleks küll lahel!” rõõmustas Peedu. “Mersuga peaks ta jube kiiresti kohale jõudma.”

“Seda küll,” nõustus Martin. “Kui ta just selle libedaga kraavi

ei sõida. Sihuke si asju näeb ju telekast iga päev.” Ta juba kujutas ette, kuidas politseinikud selle upakil mersu juurde lähevad. Ja lasevad õnnetul kevadel mingisse torusse puhuda.

“Aga see lörtsine talv peaks ju kõigepealt siit kaduma,” arvas Peedu. “Muidu ei mahu kevad kuhugi, kui ta ükskord kohale jõuab.”

“Nii see on,” oli Martin nõus. “Plats peaks olema puhas. Kas aga talvel on autot, millega eest ära sõita?”

See oli tõesti raske küsimus. “Jah, vaevalt küll, et talvel üldse on mingit autot,” ütles Peedu kurvalt.

“Tead, tänapäeval on igaühel auto. Isegi talvel,” oli Martin äkki kindel. Sest talle meenus midagi. “Ja ma olen seda talve autot vist isegi näinud. See seisab juba sügisest saadik meie

kõrvalmaja ees, kummid tühjad. Ja keegi pole seda liigutanudki.”

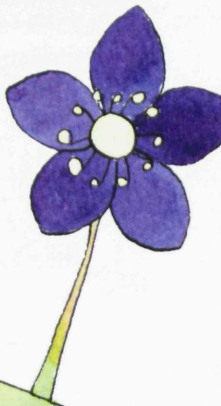
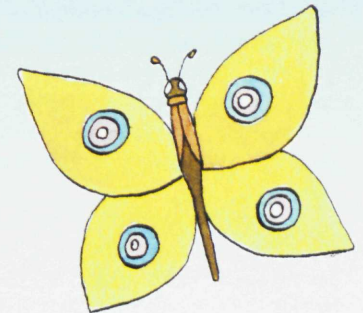
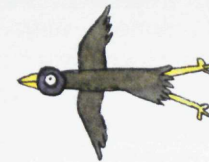
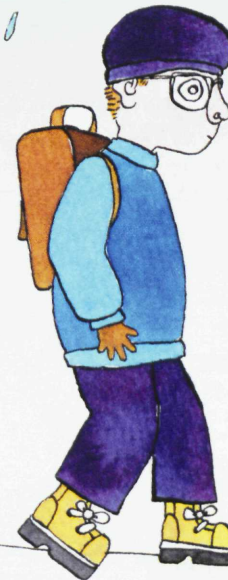
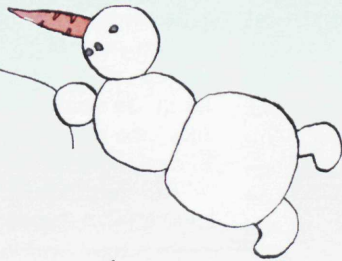
“Ah see ürgaegne sapakas,” meenus ka Peedule. “Seal vedeleb, jah, üks sihuke. Ma arvasin, et see on lihtsalt ära visatud.”

“Esiteks pole see ürgaegne,” sai Martin nüüd oma tarkust näidata. “Ürgajal polnudki autosid. See on lihtsalt vana veneaegne sapakas. Ja keegi pole seda ära visanud. Talv hoiab seda lihtsalt õigeks ajaks.”

“Arvad, et see ongi talve oma?” küsis Peedu. Ja kahtles selles kõvasti.

“Aga kelle siis?” küsis Martin vastu. “Tead, ma olen märganud, et selle sapaka ühes kummis oleks juba nagu natuke õhku. Küll sa näed, varsti pumpab talv kõik kummid täis. Ja põrutab siit minema, nii et veetuisk taga!”

“Oleks lahe küll,” ütles Peedu. Sõbra jutt tundus talle siiski liiga ilus, et olla tõsi. Kuid mine sa tea.

Kotlettidega pannkook

Kui me koju jõudsim, polnud kedagi kodus.

„Kus issi ja emme on?“ küsis Eedi.

„Nad on vist kusagil tööl,“ arvasin mina.

„Aga meil on ju kõhud tühjad!“ hüüdis Moona.

„Siis teeme pannkooki!“ rõõmustas Mari.

Kõik olid nõus. Me võtsime kausi ja lusika ja panime need laua peale.

„Nii, kõigepealt jahu!“ ütles Moona.

„Aga kuidas me selle sealt kõrgelt kapist kätte saame?“ küsis Eedi.

„Ma ronin tooli peale ja toon selle ära,“ ütles Mari.

„Siis muna! Siis piim...“

käsutas Moona jälle.

„Paneme kummikomme ja limonaadi ka!“ soovitasin mina. Meil oli neid veel eilsest alles. Issi ja emme toovad täna veel magusat.

„Aga paneme kotlette ja majoneesi, siis sööme kasulikku ja magusat korraga!“ teatas Moona. Tema arvates oli see eri tore.

Siis me hakkasime kõike seda sodi-podi kokku segama. See paistis rohkem nagu kirju piimapuder. Siis tuli praadida.

„Kuidas me kooki keerame?“ küsis Moona viis minutit hiljem.

„Ikka söögilabidaga,“ teatasin mina.

„Sa tead vist pliidist palju?“ küsis Mari.

„Muidugi tean!“ vastasin ma uhkelt.

„Siis keera pannkook teistpidi!“ kisendas Mari.

Mis mul üle jäi. Keerasingi. Natuke raske oli, aga mis siis.

Kolm minutit veel, ja kook oli valmis. Seisime ümber koogi ja imetlesime seda.

Joonistanud HILLAR METS

„Maitseme nüüd kõik ühe tüki ja mina olen kõige esimene,“ teatas Moona. Ta maitse.

„Pööööö! Jöäk! Läka! Tsui! Päris hea! Jöäk! Pläka!“ kisas ta siis ja läks teise tuppa.

„Kuhu Moona läks?“ küsis Eedi.

„Ükskõik! Maitseme meie ka, sest ta ju ütles, et on hea ja...“

Maitseimegi.

„Jukaa! Ööki! Löka! Öäki! Nii pläka! Tsui!“ hüüdsime meie.

„Maitseb nagu kaka!“ karjus Eedi. Kuid siis tulid isa ja ema koju.

„Mis teil siin toimub?“ küsis ema ehmunult.

„Me küpsetasime... öäk... pannkooki,“ ütles Moona mõru näoga.

„Noh, kus see kook siis teil on?“ küsis isa.

„Siin, sinu ees. Me panime sinna kotlette, limonaadi, kummikomme ja majoneesi ka, aga tuli välja selline... ööh... vastik!“ karjus Mari. Ta hakkas nutma. Hakkasid teisedki.

„Ärge muretsege, selle anname Tuki- le. Temale maitsevad sellised sega-pudivärgid,“ lohutas emme.

Muidugi söi Tuki selle hea meelega ära. Ja pärast, kui isa talle natuke liha pakkus, siis seda ta ei tahtnudki. Pärast õpetas emme igaks juhuks meid kalapulki ja kartulit praadima. Meie peame ju ka pärast kooli süüa saama. Tema lõikab meile juba kartulitükid valmis, nii et meil pole vaja tööd rabada.

Terve see nädal oli meil kõik hästi.

Selle loo kirjutas Aliis Aasna, kes õpib Viimsi keskkooli 3. klassis.

Täheke
kodulehekülje
adress on
taheke.delfi.ee

Lugupeetud Täheke!
Oleme Lelle põhikooli õpilased.
Meie koolis toimus kartulipäev.
3. klassi õpilased joonistasid
ja 4. klassi õpilased kirjutasid
luuletusi kartulist. Otsustasime
ka teile mõned neist saata.

Kartuli mure

Väiksel kartulil on mure!
Kes küll teda täna pureb?
Õde kooris, ema keetis,
nõnda kartul aega veetis.

Vennal kõht veel pole tühi,
isa kodu poole rühib.
Kartul ootas potis veidi,
kuni pere aega leidis.

Lõpuks lauda istus pere.
Väike kartul hüüdis: "Tere!"

Epp Kuslap

Kartulimees

Mina olen kartulimees,
kasvan väikse augu sees.
Mul on seljas koolikott,
koduloomaks vana rott.

Taevas mul on sõbraks kuu,
maa peal vanad, uued puud.
Sügisel mul mure suur,
kus on küll mu eluruum?

Aigi Matthissen

Kartul

Kord astus kartul oma teed,
kuid ei sobinud talle see.
Ta mõtles jääda puhkama,
ja jäi siis mullal tukkuma.

Magas päeva, magas kaks.
Kui siis ärkas, otsas jaks.
Imestusest silmad suured –
nüüd tal küljes olid juured!

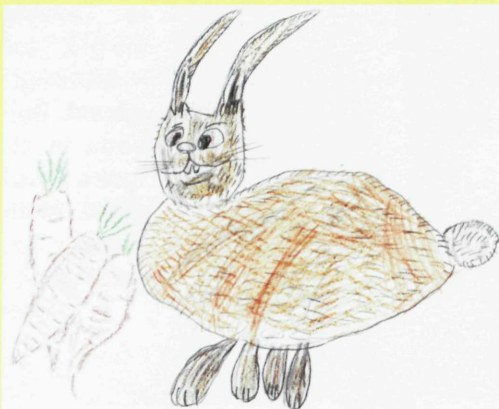
Liisi Lehtsaar

Kartul

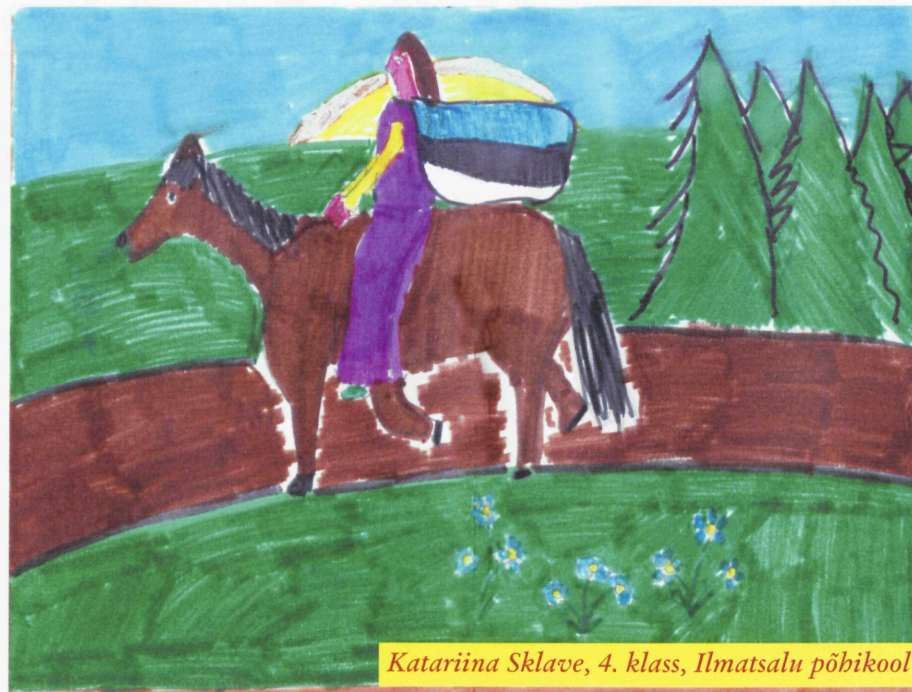
Päike paistis põllu peal,
tore oli olla seal.
Kartuleid ma noppisin,
riidest kotti toppisin.

Kui said kotid saaki täis,
auto neil järel käis.
Meie koju sõidutas
talvesaagi võidukalt.

Marili Laaksonen

Karmel Tammi, 1. klass, Ruusmäe kool

Katariina Sklave, 4. klass, Ilmatsalu põbikool

24. veebruar 1918. aastal

Mis metsas juhtus?

- Võsa vahel tatsas siil,
• käes tal oli juustuviil.
• Hiir seal luusis, juustu otsis,
• kohale ka tulid rotid.

- Lahti läks seal kisa-kära,
• siilionu kaebas ära.
• Kohale siis tuli karu,
• hää tal oli jube maru.

- Käratas ta kõigest väest:
• "Andke juust nüüd kohe käest!
• Siilionul pai te tehke
• ja veel metsa ajalehte
• kohe lugu sellest tehke!"

Lennar Lehestik (9 a.)
Mammaste lasteaed-alkkool

Helen Maria Raadik, 2. klass, Pärnu

Atsi ei püsi kodus

Elas kord hobune, kelle nimi oli Atsi. Ta käis iga päev platsil sõitmas. Aga ükskord, kui Maris temaga sõitma tahtis minna, oli Atsi kadunud.

Äkki nägi Maris Atsit põllul. Maris jooksis Atsile järele, sai õhtuks kätte ja viis ta talli. Ise läks ta aeda parandama.

Hommikul oli Atsi alles ja Maris läks temaga sõitma. Aga niipea, kui Maris talle selga ronis, viskas Atsi ta maha ja jooksis jälle ära. Kuid Maris sai ta kätte.

Järgmisel päeval viis Maris Atsi Sandra juurde. Kui Atsi teisi hobuseid nägi, ei hakanud ta aeda lõhku-ma, vaid mängis teistega. Tuli välja, et Atsi tahtis kellegagi koos olla.

**Anni Julge, 3. klass,
Suuremõisa põhikool**

*Anni Julge, 3. klass,
Suuremõisa põhikool*

Muinasjutt

Elas kord kuri nõid. Ta keetis iga päev nõidade mürgisuppe.

Kord, kui ilus printsess õmbles koerale sinist kostüümi, tuli nõid ja küsis: "Tohin ma siin suppi teha?" Printsess vastas, et muidugi, ja nõid hakkas pihta.

Kui nõid oli nii hoos, et ei märganud midagi,

tuli prints ja sosistas printsessile: "Kaome siit, see nõid on paha!" Ning nad läksid välja ja panid ukse lukku, nii et nõid jäi kinni.

Printsess ja prints elasid aga õnnelikult elu lõpuni.

**Johanna Toodu,
2. klass, Pärnu
ühisgümnaasium**

*Anni Marie Rea, 1. klass,
Vanalinna kool*

NALJAD

★ Dinosaurus jalutab metsas ringi, paber peos. Vastu tuleb rebane.

„Kes sa oled?“ küsib saurus.

„Rebane olen.“

„Kirjutan üles: RE-BA-NE. Hommikul tuled mulle külla, söön su hommikusöögiks ära.“

Rebane puhkeb nutma ja jookseb minema. Saurus kõnnib edasi. Vastu tuleb karu.

„Kes sa oled?“

„Karu olen.“

„Märgin üles: KA-RU. Nii. Tuled homme keskpäeval, pistan su lõunaks pintsliisse.“

Karu puhkeb nutma ja jookseb ära. Saurus jalutab edasi. Vastu tuleb jänes.

„Kes sa oled?“

„Jänku.“

„Nii. JÄN-KU. Panin kirja. Sina tuled homme õhtul. Sinust saab õhtusöök.“

„Aga kas nii saab, et ma ei tule?“ küsib jänes.

„Saab küll. Okei, ma tõmban su nime maha!“

★ Politseijaoskonnas heliseb telefon.

„Appi, appi!“ kostab torust.

„Kohe tuleme appi. Aga enne rääkige rahulikult, mis juhtus.“

„Tuppa on tunginud kass!“

„No ja mis siis. Ajage kass ära. Kassi pärast me küll tulema ei hakka. Ja kes te üldse sihuke olete?“

„Kuidas kes? Ma olen kõnelev papagoi!“

★ Pargipingil istuv mees jälgib, kuidas Juku tema kõrval kompekke õgib.

Kui Juku on 15 kommi ära

söönud, ütleb mees:

„Poiss, kas sulle pole öeldud, et on kahjulik nii palju komme korriga süüa?“

Juku: „Minu vanaisa elas 100-aastaseks.“

Mees: „Ja kuidas see tal õnnestus?“

Juku: „Sest ta ei toppinud kunagi oma nina teiste asjadesse!“

★ Mees läheb poodi ja ostab kümme meetrit riiet.

„Milleks teile nii palju riiet?“ pärib müüja.

„Noh, ma teen sellest ülikonna.“

„Kuid ülikonna peale läheb ju vaid kolm või neli meetrit.“

„Nojah. Aga ma tahan ju soni ka teha!“

★ Kodus heliseb telefon.

Juku võtab toru ja sosistab: „Halloo!“ –

„Halloo, kas isa on kodus?“

„Isa ei saa tulla, tal on tegemist,“ sosistab Juku. –

„No kutsu siis emal!“

„Aga emal on ka tegemist,“ sosistab Juku. –

„Aga siis vanaema...“

„Tal on tegemist...“ –

„Aga siis vanaisa...“

„Tal on tegemist...“ –

„Äkki kutsud kiirabi?“

„Juba kutsuti. Arstidel on tegemist...“ –

„Noh, siis tuletõrjujad...“

„Samuti siin.“ –

„Noh, siis politsei...“

„Juba siin. Neil on tegemist...“ –

„No mida kõik siis nii kangesti teevad?“

„Mind otsivad...“

Kõige ilusam PULGAKOMM !

Tähekesed ja Chupa Chupsid kõige ilusama pulgakommi võistlusele saabus kokku üle 300 töö. Osalejaid oli üle Eesti, nii üksikult kui klasside ja lasteaiarühmade kaupa. Kõige vanem osaleja oli 12 ja kõige noorem 2,5 aastat vana.

Aitäh kõigile, kes meile oma ilusad pildid saatsid! Võitjatega võetakse ühendust.

Need pulgakommid on joonistanud Andro Järveots (8 a), Mariann Aunpuu (7 a), Kätlin Lepp (8 a), Jan-Kristjan Madisson (7 a), Ragne Pärnamäe (10 a) ja Sandra Õunas (8 a).

VÕITJAD

5 CHUPA REKETIKOMPLEKTI

1. Johanna Toodu, Pärnu
2. Rene-Reitto Ismael, Harku
3. Jaan Kristjan Madisson, Tartu
4. Rene Ilves, Tallinn
5. Kröllide rühm, lasteaed Sipsik, Kadrina

6 CHUPA T-SÄRKI

1. Mariann Aunpuu, Jõgeva
2. Tarvo Jõgeva, Võrumaa
3. Kaidy Õismets, Pärnumaa
4. Ragne Pärnamäe, Toila
5. Karl Sassian, Raplamaa
6. Anita Maasalu, Jõgeva

7 CHUPA TASKURAADIOT

1. Andro Järvemets, Pärnumaa
2. Cevin Arro, Maardu
3. Marjanno Evert, Viljandimaa
4. Kätlin Lepp, Järvamaa
5. Sandra Õunas, Aseri
6. Karl Kibuspu, Tallinn
7. Pauline Liiv, Harjumaa

10 KARPI CHUPA PULGAKOMMI

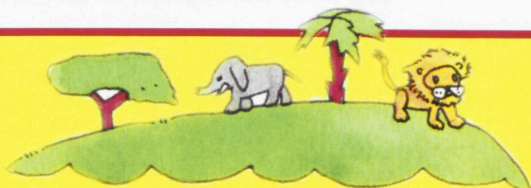
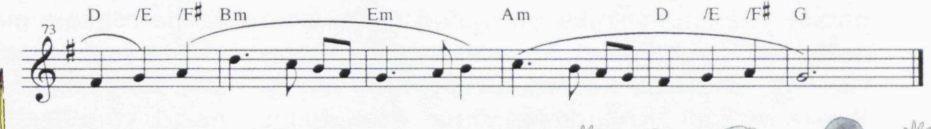
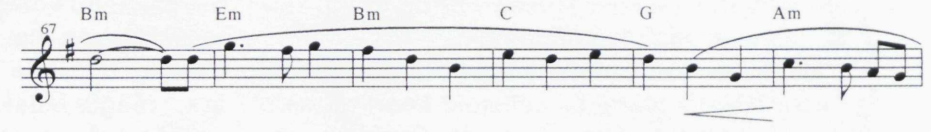
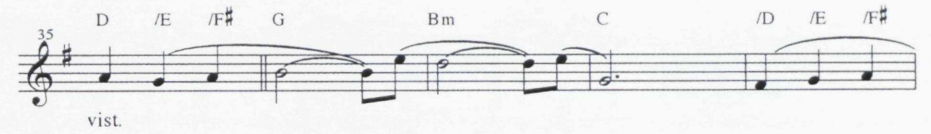
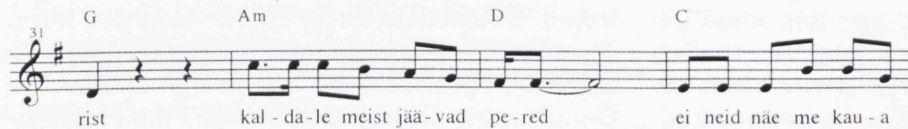
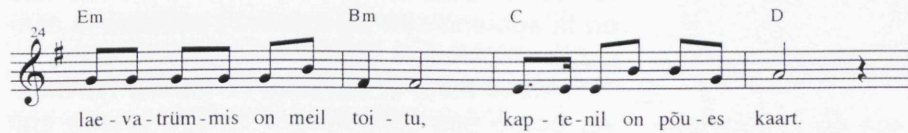
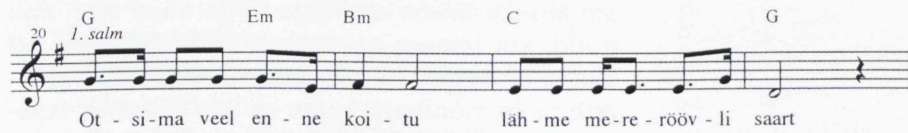
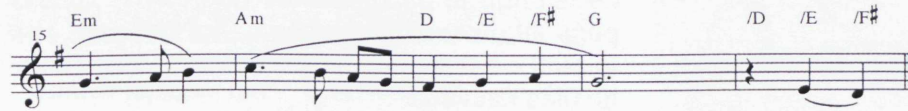
1. Hans Neelukse, Rakvere
2. Chris-Lyn Kull, Tallinn
3. Mikk Täks, Tallinn
4. Triin Toom, Tallinn
5. Keilin Turjakas, Põltsamaa
6. Marjaana Vesi, Põlvamaa
7. Liisa Lill, Tallinn
8. Marlen Kuusk, Tallinn
9. Kusti ja Kerli Kangur, Viljandimaa
10. Kaspar Indrek Palmeos, Türi

MERERÖÖVLISAAR

TEKST WIMBERG, VIIS TAUNO AINTS

♩ = 106

Neljajalgne telestaar

PRIIT LIIVISTE

Henri ja Muska telesarja „Kodu keset linna” võtetel

Muska kutsikatega

Telesarjas „Kodu keset linna“ esineb peale inimeste ka koer Muska – suur, must, karvane ja väga heasüdamlik.

Muska on kuueaastane newfoundlandi tõugu koer. Eestis teatakse selliseid koeri rohkem ehk vetelpäästekoerte nime all. Peale suurepärase päästmisokuse on njufad (nagu neid hellitavalt kutsutakse) ka erakordselt sõbralikud ja rahulikud koerad. Sellepärast valitigi Muska seriaali “Kodu keset linna” osatäitjaks. Kutsu ise on pärit Soomest ja tema päris nimi on tegelikult hoopis Larinkallion Lumikki. Mõistagi on sellise nimega koera väga ebanugav kutsuda ja nii saigi ta uueks nimeks Muska.

„Njufa on selline koer, kes on valmis taluma peaaegu kõike, et ainult oma pere ja inimeste läheduses olla. Tal on väga paks karv ja toas hakkab tal väga palav, aga ta kannatab selle ära,“ räägib Muska perenaine Katrin Puusaag.

Muskale meeldib väga süüa. Palju ja kõike. Kõige rohkem meeldib talle see toit, mida inimesed just parasjagu söövad, sest see tundub talle kõige isuäratavam. Kui inimene sööb banaani, võib Muska kõhklemata ka banaanikoore nahka pista.

Hiljuti sündisid Muskal kutsikad. Kaheteistkümnest kutsikast jäi paraku ellu kümme – kuus emast ja neli isast karvapallikest. Praegu

seks on juba kõik kutsikad endale uue peremehe leidnud ja peagi viiakse nad emme kaitsva pilgu alt uutesse kodudesse. Üks väikseke, kelle nimi on Drusilla, saab võimaluse koos emaga üles kasvada.

Enne oma esimeste poegade ilmaletoomist sai Muska teiste koertega väga hästi läbi, aga nüüd, kui temast on saanud hoolitsev ema, ei saa ta mõnede emaste koertega üldse läbi ja kipub neile mõnikord lausa kallale minema. Isaste koerte vastu tal vaenu pole. Inimeste suhtes on ta aga endiselt ülevoolavalt sõbralik ja selsiv.

Muska teab, et kui teda kammima hakatakse, ootab ees tööleminek. Ja töö juures ehk TV3 stuudios ootavad teda juba tuttavad inimesed ja lõhnad, ja mis kõige tähtsam – eri sorti maiustused. Üldiselt saab õrn hiiglane telestuudios ilusti hakkama, aga on asju, mida isegi temasugune suur koer kardab – nimelt lahtised trepid. Üks selline on ka TV3-s. Kui mõni trepp on ehitatud nii, et astmete vahelt võib läbi vaadata, ei julge Muska sealt üles ega alla minna. Õnneks pole seda enamasti vaja – oma näitlejatöö saab koerapreili tehtud ilma selletagi!

Lego City komplekti VÕITJAD SELGUNUD!

1. Edvin Kulemin, Viljandimaa
2. Kersti Selli, Rakvere
3. Martin Küüsmäa, Ida-Virumaa
4. Karl-Martin Vihlver, Lääne-Virumaa
5. Richard Pihu, Sindi
6. Säase lasteaia 4. rühm, Lääne-Virumaa

Munadepüha korv

Lihavõttepühal tuleb ikka munade värvimist ette. Siis on hea, kui on olemas väike korv, kuhu värvitud munad panna. Tähekese abiga võid sellise korvi meisterdada.

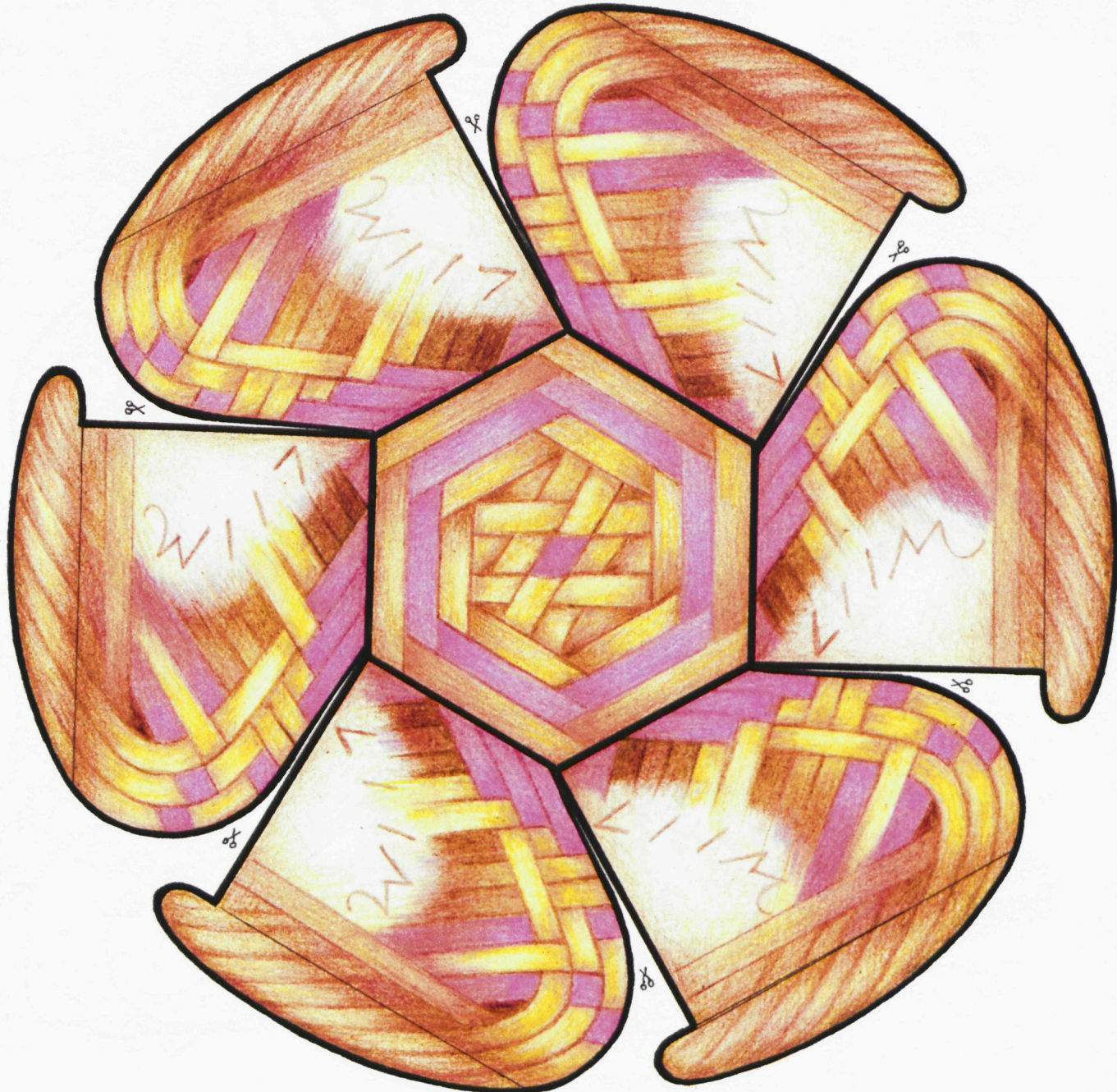
Lõika korv mööda kontuuri hoolikalt välja. Lõika välja ka korvi sang.

Sul on valida, kumba korvi sa soovid valmistada, kas jänkupiltidega või roosa-kollasekirjut. Voldi kuusnurkse põhja ümbert kõik küljed üles. Siis voldi iga küljetüki välimise osa joont mööda väljapoole: sellest saab korvi välimise äär.

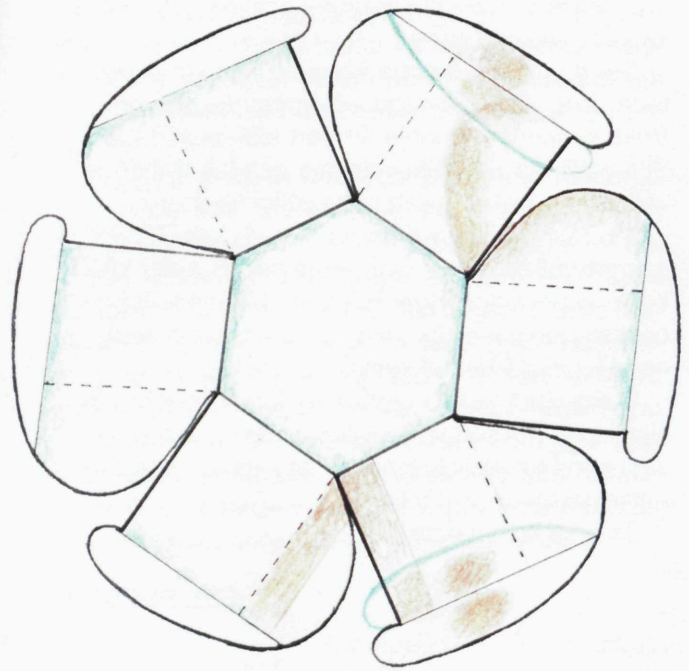
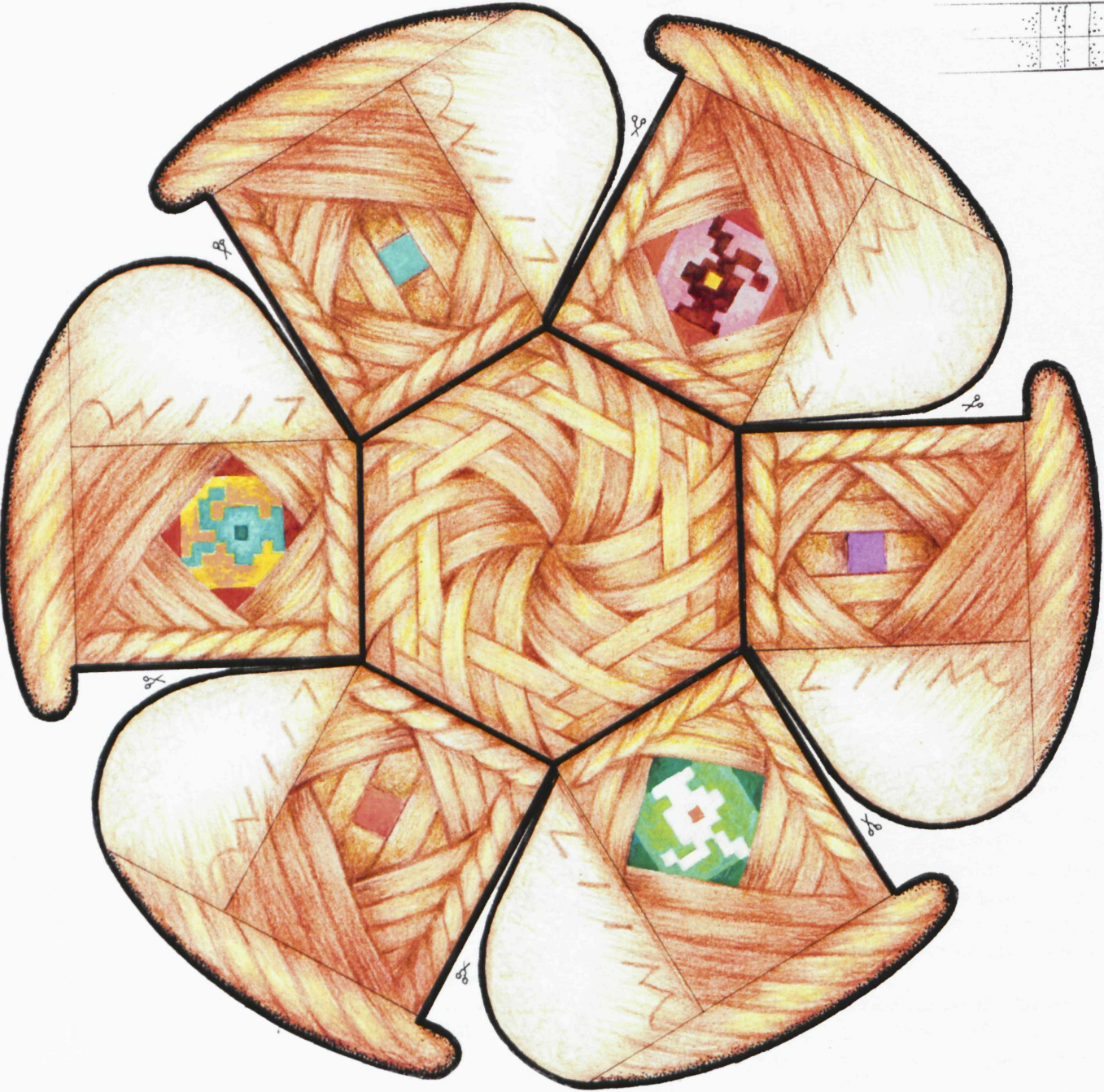
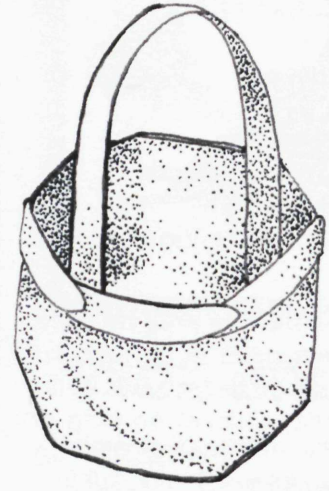
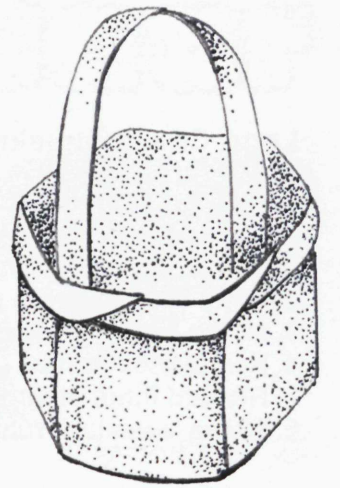
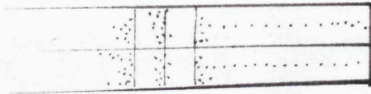
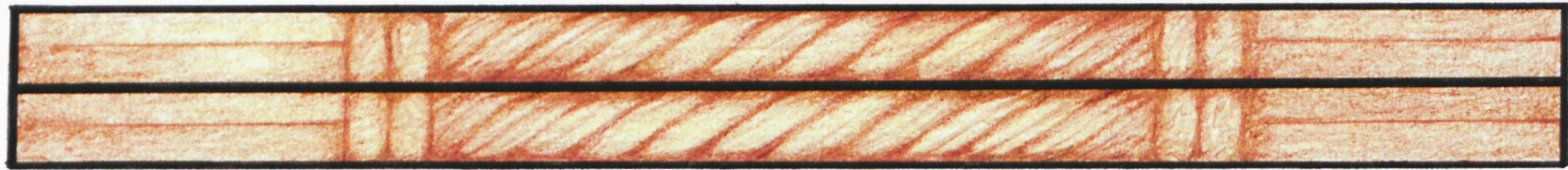
Kui see on kenasti korda läinud, keera väliservad väljapoole ja liimi järgemööda kinni kõik korvi kuus külge. Iga küljetüki välisserv lähe osaliselt eelmise tüki alla. Liimi ka need servaosad kinni, vähemalt keskkohast.

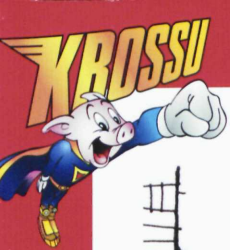
Sang voldi kokku täpselt mööda keskjoont ja liimi kinni. Kui see tehtud, liimi sang mõlemast otsast korvi siseküljele kinni nii, et sanga otsad ulatuksid vastu korvi põhja.

Ja ongi korv valmis!

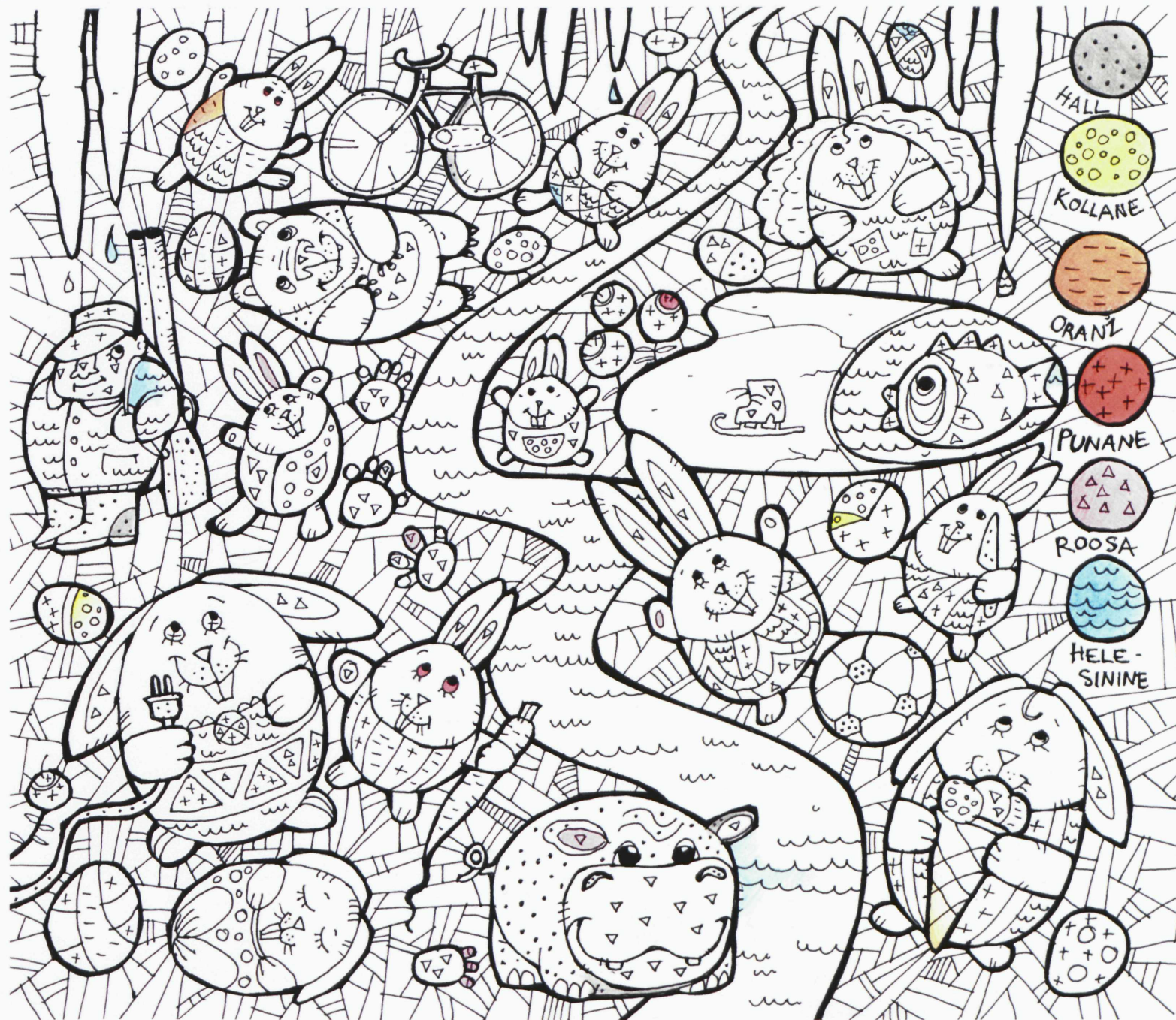
EDE PEEBO

Tähekesse toimetuse ootab vastuseid 20. veebruarini.
Lahendajate vahel loositakse välja Krossu auhinnad Hansapangalt.

VÄRVI PILT ÄRA! LOE PÜHADEJÄNKUD KOKKU! LEIA PILDILT J-TÄHEGA SÕNAD!

Joonistanud PIRET MILDEBERG

SA Kultuurileht
lasteajakiri

Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@taheke.ee

Peatoimetaja
ILONA MARTSON

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA

Toimetuse telefon
6463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga

www.tellimine.ee
tel 6662535

ESIKAANE
JONISTAS
KRISTIINA
REINELLER

Eelmise ARVA ÄRA vastused: 1) Numbriloomad on 13, 12 ja 12 aastat vanad 2) PUDROPÄIV 3) lammas – hein, koer – kont, jänes – porgand, hiir – juust, ahv – banaan 4) poiss mõsk kässi – poiss peseb käsi, pudsunudsiija – tolmuimeja, soetõlv – hundinui, tütärilrats lugõ raamatut – tüdruk loeb raamatut, pedäjäkukk – männikäbi, tsõõrik – ümmargune Krossu auhinna – rahakassa – võitis Mark Aleksander Fischer (6 a.) Tartust. Auhinna saab kätte posti teel.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

clikits™

Südamed, tähed ja lilled – uute Clikitsi komplektidega kujundad ise endale oma laheda stiili.

Klõpsi nagu meeldibi!

Miksi omavahel võtmehoidja, käevõru ja kaelakee.

Loostakse 6
CLIKITSI
komplekti

Mitu erinevat võtmehoidjat leiad leheküljelt?

Oige vastus tähistab ristiga!

1 3 5

Vastus saada lahtisel postkaardil hiljemalt 21. märtsiks aadressil: Täheke, Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn

Nimi _____
Address _____

ISSN 0134-2266

9 770134 226003

HIND 15 KROONI